

Del forsvinder til at dække Underskuddet ved Statsbanedriften og til at yde Tilskud til en eller anden Foranstaltning herhjemme, som der kan blive Anledning til at bruge Penge til, saa vil jeg for mit Vedkommende ikke føle mig tilfreds ved en saadan Ordning, ingenlunde. Og naar den højtærede Finansminister sagde, at det interesserede ham ikke at faa oprettet nogen særlig Fond, saa vil jeg dog ogsaa dertil bemærke, at det er jo ikke Hovedspørgsmaalet i Flertallets Indstilling i Betænkningen angaaende Salget af de vestindiske Øer. Nej, Hovedspørgsmaalet fremhæves lige straks i Betænkningen, idet der udtales: „Over den Sum, som Danmark ved Øernes eventuelle Afstaaelse modtager, bør der disponeres ved særlig Lov“. Det er Hovedspørgsmaalet, og det, som Ministeren opholder sig saa meget ved om den særlige Fond, er ikke Hovedspørgsmaalet. Men jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, og det saa meget mindre, som den højtærede Finansminister sluttede med at sige, at han gerne vilde stille sig saa imødekommende som muligt overfor Flertallets Henstilling. Jeg haaber da, at det under mulig senere Forhandling om dette Spørgsmaal skal lykkes at opnaa en Forstaaelse, der kan være mere tilfredsstillende, end der synes at være Udsigt til efter de Udtalelser, den højtærede Finansminister i Dag er fremkommet med.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal kun til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sige, at naar jeg mente, at Majsprisen laa noget lavere end den Pris, han angav, hviler det selvfølgelig paa Grundlag af det Fragttilbud, som Fragtnævnet og Majsnevnet ved indbyrdes Forhandling er naaet til, og som ved disse Forhandlinger er blevet noget lavere end det, som den private Importør vistnok beregner Fragten til.

Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at han ikke havde givet Udtryk for anden Utilfredshed end den, der herskede over, at der ikke var tilstrækkeligt Korn i Landet for Øjeblikket, vil jeg gerne sige, at saa er det ikke mig, han skal rette sin Utilfredshed imod, men de Magter, der styrer for Høstvejret, og de Magter, der er Aarsag til, at der er Verdenskrig for Tiden, og som har foranlediget, at Tilførslerne er saa vanskelige for Øjeblikket.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) sagde, at Amtmændene sikkert ikke overholder Maksimalpriserne, da der er givet forskellige Priser i to Amter ved

Siden af hinanden. Dér skal jeg gøre opmærksom paa, at det beror paa det ærede Medlems Vildfarelse med Hensyn til, hvad Maksimalpris er. Maksimalpris er den *højeste* Pris, og Amtmanden overtræder den ved at give mere end Maksimalprisen, men ikke ved at give mindre. — Jeg skal selvfølgelig ikke optage nogen Diskussion om Maksimalpris her nu med det ærede Medlem. Det ærede Medlem syntes at mene, at Maksimalpris er overflødig. At den, der har Trang til en Ting, som en anden har, gerne vil give noget for den, og at den, som har den, gerne vil have noget for den, er ganske rigtigt, men det hænder sig, at den, som har Trang til en Ting, ikke kan give det for den, som den, der har Tingen, forlanger, og det er en af Grundene til, at Maksimalprisen er indført.

Til sidst vil jeg gerne trøste det ærede Medlem med, at han spiser ikke dyre Sild for Øjeblikket her i Landet, han spiser ret billige Sild paa Grund af Maksimalprisen.

la Cour: Jeg kan nu ikke billige, at alle Folk skal mangle, fordi man har indført Maksimalpris. I Øjeblikket er det saaledes f. Eks. med Kartofflerne, at en Mængde elsker dem og savner dem, de kan ikke faa dem, fordi Folk ikke vil sælge dem til Maksimalpris, men vil hellere beholde dem. Den højtærede Indenrigsminister skulde vist have grebet ind lidt før, for det forrige Aars desperate Styrelse af vor Kartoffelhistorie gjorde, at Folk lagde langt færre Kartoffler sidste Aar, og Enden paa det blev, at Høsten, som ogsaa var ugunstig, blev lille. Saa kom der alligevel lidt Flugt i det, for Juliennefabrikterne tog imod Kartofflerne, og hvis man havde standset dem i at købe Kartoffler og føre dem ud af Landet, havde vi maaske den Dag i Dag haft tilstrækkeligt Kartoffler til at forsyne Befolkningen med. Der lyder i alt Fald almindelig Klage hos Befolkningen i København over, at man ikke kan faa dette Næringsmiddel.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg er nødt til at sige til det ærede Medlem med Hensyn til det Spørgsmaal om Juliennefabrikterne, at det forlængst er forbudt dem at anvende Kartoffler. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke er misfornøjet med, at man ikke har forhindret Folk i at faa Afsætning for deres Kartoffler.

la Cour: Sidste Efteraar kom der netop en af disse Fabrikanter og købte